Χαιρετισμός του Προέδρου της Δημοκρατίας κ. Νίκου Αναστασιάδη στην εκδήλωση τιμής για τα 100 χρόνια από τη γέννηση του Γλαύκου Κληρίδη

Επιτρέψτε μου προς της όποιας άλλης αναφοράς να συγχαρώ θερμά την πρωτοβουλία του Ινστιτούτου Γλαύκος Κληρίδης, τον Πρόεδρο Γιαννάκη Κασουλίδη, την αγαπημένη Καίτη Κληρίδη, τον Διευθυντή Μιχάλη Σοφοκλέους, να διοργανώσουν τη σημερινή εκδήλωση, μια εκδήλωση απόλυτα αναγκαία τούτη την κρίσιμη περίοδο που απαιτεί τον πραγματισμό, την τόλμη και την αποφασιστικότητα που διέκριναν τον Ηγέτη Γλαύκο Κληρίδη.

Θερμές όμως ευχαριστίες απευθύνω και προς τον πρώην Πρωθυπουργό της Ελλάδος κ. Κώστα Σημίτη, η παρουσία και η μαρτυρία του οποίου επιβεβαιώνουν πως οσάκις η ιστορική συγκυρία έφερε στην εξουσία πολιτικούς άνδρες με όραμα, στρατηγική και συνέπεια μόνο επιτεύγματα καταγράψαμε σαν Ελλάδα και Κύπρος.

Είναι με αισθήματα βαθιάς συγκίνησης και ως ελάχιστη ένδειξη σεβασμού στη μνήμη του Πολιτικού μας Πατέρα που παρευρίσκομαι για να απευθύνω χαιρετισμό τιμής σ' έναν πολιτικό που καθολικά αναγνωρίζεται σαν ο Ηγέτης που η ιστορία δεν μπορούσε να τον προσπεράσει.

Για τη ζωή και το έργο του Γλαύκου Κληρίδη γράφηκαν και ειπώθηκαν πολλά, περισσότερα θα ακουστούν από δύο εξέχουσες προσωπικότητες του πρώην Πρωθυπουργού της Ελλάδος κ. Κώστα Σημίτη αλλά και του εξ' απορρήτων συνεργάτη του, πρώην Υφυπουργού κ. Παντελή Κούρου.

Η δική μου αναφορά θα περιοριστεί σε μια απολύτως αναγκαία για τα σημερινά δεδομένα ανάλυση, μια ανάλυση που αναδεικνύει τα γνωρίσματα μιας σχολής σκέψης που διέκριναν και καθιέρωσαν τον Γλαύκο Κληρίδη σαν τον αδιαμφισβήτητο Ηγέτη. Τον Ηγέτη που δεν απέδρασε ποτέ μα ποτέ από τις ευθύνες του. Τόλμησε αγόγγυστα να σηκώσει στους ώμους του τις ευθύνες άλλων, ευθύνες που δεν του αναλογούσαν.

Τον Ηγέτη που αντίκρισε τον θάνατο χωρίς υπεκφυγές.

Που ήξερε την ανοχή και την υπομονή, ήξερε να σέβεται και να τιμά, όσους εξέφραζαν την άλλη άποψη.

Γνώριζε πως για έναν πολιτικό αποτελεί αρετή η αυτοκριτική και αυτογνωσία.

Πως είναι πράξη ευθύνης να τολμάς να απολογείσαι για τα σφάλματα που διαπράττεις.

Γνώριζε πως το πολιτικό όραμα μετατρέπεται σε εφιάλτη αν στερείται πραγματισμού.

Γνώριζε πως σε κρίσιμες ώρες η προς την πατρίδα αγάπη δεν υπηρετείτο από την ρητορεία των μεγάλων λόγων αλλά από την τόλμη και την αποφασιστικότητα να παίρνει αποφάσεις και να αναλαμβάνει τις ευθύνες του αδιαφορώντας για το πολιτικό κόστος.

Εφάρμοζε σ' όλη την πορεία της ζωής του αυτό που ήταν πίστη του, πως δηλαδή ο πολιτικός θα πρέπει να είναι ωφέλιμος παρά αρεστός.

Το εξίσου σημαντικό, μας άφησε σαν παρακαταθήκη αδιαμφισβήτητες αρχές και αξίες που πρέπει να διακρίνουν τον Ηγέτη:

Πρώτον τον πραγματισμό, δηλαδή τη σωστή εκτίμηση των πραγματικών δεδομένων, χωρίς εγκατάλειψη των μείζονων στόχων, ώστε να λαμβάνονται οι βέλτιστες αποφάσεις, στον ορθό χρόνο και δεύτερον, τον πολιτικό ρεαλισμό δηλαδή να εκτιμάς με πραγματισμό και με βάση τα αντικειμενικά δεδομένα, τι είναι πολιτικά εφικτό και στη βάση του εφικτού να παίρνεις αποφάσεις.

Να τολμάς ακόμη να αναθεωρείς προτάσεις και πολιτικές αν τούτο κρίνεται αναγκαίο για την αποφυγή των χειροτέρων.

Τιμώντας τη μνήμη του Γλαύκου Κληρίδη θέλω να σας διαβεβαιώσω πως θα συνεχίσω να πολιτεύομαι στη βάση των όσων μας άφησε ως παρακαταθήκες.

Θέλω να σας βεβαιώσω πως απόλυτη έγνοια μου είναι να δω να πραγματώνεται το όραμα όλων μας. Να δούμε πώς μπορούν να δημιουργηθούν συνθήκες ειρήνης και σταθερότητας σε αυτή την ταλαιπωρημένη χώρα.

Τολμώ πολλές φορές να εισηγούμαι νέες προτάσεις για έξοδο από το αδιέξοδο, προκειμένου να δημιουργηθούν εκείνες οι συνθήκες που θα μας επιτρέψουν να επιτύχουμε λειτουργική, βιώσιμη, διαρκή λύση και όχι την όποια λύση που θα μας οδηγήσει την επομένη σε κατάρρευση, γιατί εν τέλει θα υποστούμε τα χειρότερα, εκείνα που θέλουμε να αποφύγουμε. Για αυτό και πρέπει, πιστεύω, να μη διστάζουμε, όταν απαιτείται, να ξεφύγουμε από στερεότυπα, ή να παραμένουμε αγκυλωμένοι σε κάποιες απόψεις που έχουν εκφραστεί προ 45 χρόνων.

Να μην μπορούμε, να μην τολμούμε να πούμε ότι, «σεβόμενοι τις ανησυχίες σας συμπατριώτες Τουρκοκύπριοι δεν είναι δυνατόν να γίνει αποδεκτή η αξίωσή σας εσείς να καθορίζετε την τύχη του συνόλου. Για αυτό και σας εισηγούμαι αποκέντρωση εξουσιών, έτσι ώστε να αισθάνεστε ότι με τη μεγαλύτερη αυτονομία των πολιτειών μπορεί να συνυπάρξουμε χωρίς τις έγνοιες ή τις ανησυχίες που μπορεί να προκύπτουν σαν αποτέλεσμα ότι η πλειοψηφούσα κοινότητα είναι η ελληνοκυπριακή».

Ακόμα πρότεινα την κοινοβουλευτική δημοκρατία που θα δημιουργεί τις προϋποθέσεις συνεργασίας μεταξύ μας, στη βάση όχι του εθνοτικού, αλλά του πολιτικού στίγματος που πρέπει να καθορίζει τη λειτουργία κάθε Κυβερνήσεως. Όχι απαρνούμενοι την αναλογική εκπροσώπηση των Τουρκοκυπρίων, αλλά επιτυγχάνοντας κάτι για το οποίο δεν θα απαιτούνται θετικές ή αρνητικές ψήφοι.

Αυτό που ξέρω είναι πως η όλη ζωή του Γλαύκου Κληρίδη ήταν γεμάτη από παραδείγματα τόλμης και αποφασιστικότητας. Ο Κυπριακός Ελληνισμός έδωσε αγώνα για την Ένωση. Όμως, την ώρα που οι συνθήκες, η αδήριτη ανάγκη επέβαλλε την ανεξαρτησία, για το καλό της πατρίδας υποστήριξε την ανεξαρτησία.

Όταν μετά την εισβολή κανένας δεν τολμούσε να διανοηθεί ότι θα ήταν δυνατόν να συζητείται ή να διαπραγματεύεται η οποιαδήποτε άλλη βάση λύσης εκτός του ενιαίου κράτους, τόλμησε μήνες

ελάχιστους μετά την εισβολή να μιλήσει για την πολυπεριφερειακή ομοσπονδία. Και τι δεν άκουσε! Ότι, πόσο προδότης υπήρξε. Για να περάσουν δύο χρόνια μετά να δεχθούμε την περιφερειακή διζωνική ομοσπονδία.

Ήταν ο άνθρωπος που, πολύ σωστά λέχθηκε, είχε τη δύναμη να μετρά σωστά, να προβλέπει ορθότερα, αλλά και να αποφασίζει και να αναλαμβάνει το βάρος των ευθυνών. Για αυτό και διακρίθηκε, για αυτό και παρέμεινε, για αυτό και δεν τον παράκαμψε η Ιστορία.

Αυτή την πορεία - πρέπει να πω ότι υπήρξε ο πολιτικός μου μέντορας - δεν μπορώ να εγκαταλείψω.

Ο Γλαύκος Κληρίδης, αυτή η ηγετική, ιστορική προσωπικότητα, έφυγε με πλήρη αξιοπρέπεια, καταξιωμένος διεθνώς τόσο ως άνθρωπος όσο και ως πολιτικός, αφήνοντας ανεξίτηλη τη σφραγίδα του παραδείγματός του μέσα από το ήθος, τη μετριοπάθεια και τον αγνό πατριωτισμό που χαρακτήρισαν την για πέντε και πλέον δεκαετίες πορεία του στην πολιτική ζωή του τόπου.

Αυτή την προσωπικότητα είχα την τύχη και την ευλογία να έχω ως πολιτικό μου μέντορα και να καθορίσει τη διαμόρφωση, αλλά και την καταξίωσή μου στην πολιτική.

Θέλω να εκφράσω για ακόμη μία φορά δημόσια την ευγνωμοσύνη μου για την πατρική αγάπη με την οποία με περιέβαλε, τη στήριξη που έδειξε στο πρόσωπό μου, αλλά, κυρίως, για τα όσα πολλά με δίδαξε.